

Vooral in Normandië en Calais, de twee waarschijnlijkste plaatsen voor een geallieerde invasie, werden veel bunkers, landmijnen, obstakels e.d. geïnstalleerd. Rommel was ervan overtuigd dat de invasiemacht alleen op het strand kon worden tegengehouden. Zouden de geallieerden vaste voet aan wal krijgen, dan was de slag volgens hem verloren voor Duitsland.

Het valt ons op dat er toch wel grote bossen zijn zo dicht tegen de zee. In de bossen is het meestal vlak, langs de kliffen is het steeds wat dalen en stijgen.

Langs onze paden treffen we veel klaproos of papaver aan. In het Vlaams wordt de klaproos soms kollebloem (toverkol of kol = heks) genoemd.

Op Remembrance Day, de dodenherdenking van het Gemenebest, worden bij de cenotaaf op Whitehall door de vorstin en hoogwaardigheidsbekleders klapprooskransen gelegd, geen echte overigens, omdat de bloemblaadjes zeer snel uitvallen.

De zaden van de klaproos worden vaak gebruikt in bepaalde (voornamelijk zoete) gerechten zoals de traditionele Poolse Makawiec-cake. Het zaad van de slaapbol wordt onder de naam maanzaad op broodjes gebruikt. Het sap van de klaproos werd vroeger gebruikt om Edammer kaas mee te kleuren.

Als je goed kijkt kan je op de foto, links onder, drie, boven elkaar liggende, bunkers zien.

Donderdag 13 juli 2017

- Van : Fécamp
- Naar : Criquetot-L'Esneval
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 8 uur

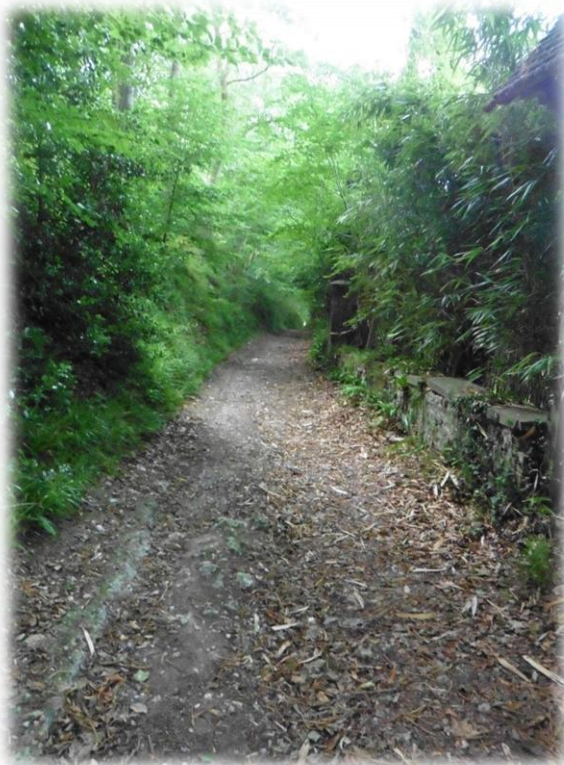

We stappen door het plaatsje Fécamp. De haven heeft zich in de loop der eeuwen ontwikkeld tot de belangrijkste kabeljauwhaven van Frankrijk.

De vissers van Fécamp vingen hun kabeljauw in de wateren van Newfoundland. Er is een mooi museum aan gewijd.

De paden zijn soms dichtgegroeid met varens. Varens groeien snel en net zoals mossen en wolfsklauwen vermenigvuldigen varens zich door middel van sporen en vormen ze geen zaden.

Het pad bovenop deze klif is eveneens afgesloten omdat de klif onstabiel is en er regelmatig stukken loskomen.

Zandstranden hebben we in Normandië nog niet gezien. Meestal zijn het keien en stenen. De donkere gedeelten hier boven op de foto, zijn algen.

De 70 meter hoge rotsnaald is reeds van ver te zien. Het is een van de overblijfselen van de vele natuurlijke bruggen die Etretat vroeger rijk was. Nu blijven er maar enkele natuurlijke bruggen over.

De pont d'Aval is allicht al honderduizenden keren gefotografeerd geweest. Het is een van de drie natuurlijke bruggen die Etretat rijk is en het lijkt wat op een olifantenkop.

De chapelle Notre-Dame de la Garde staat boven op de Falaise d'Amont en dateert uit 1854. Tijdens de tweede wereldoorlog werd ze vernield en nadien terug opgebouwd in 1950.

Op de bovenste foto zie je "La Manneporte". De boog is niet zichtbaar vanaf het strand van Étretat. Je kunt hem alleen bewonderen wanneer je bovenop de kliffen klimt (kan via wandelpaden). De Manneporte was ook een van de favoriete onderwerpen van de Franse schilder Claude Monet.

Door water en wind worden er tevens gaten gemaakt in de krijtrotsen.

Het gemaaide vlas ligt te drogen in de zon. Er zijn twee soorten vlas, de blauwbloeiende (vezelvlas) wordt gebruikt voor linnen en de rassen met blauwe en gele zaden (olievlas) wordt gebruikt voor lijnzaadolie.

Een omgewaaide boom die mogelijks nog in leven kan blijven omdat er nog een deel van de wortels in de grond zit.

We overnachten in de charmante chambre d'hôte Le Manoir d'Esneval. Ze hebben 9 rustiek ingerichte gastenkamers.

Vrijdag 14 juli 2017

- Van : Criquetot-L'Esneval
- Naar : Le Havre
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 7 uur

We stappen langs een pad langsheen de spoorlijn Le Havre – Rouen. De spoorlijn werd in gebruik genomen in 1877 maar wordt al lang niet meer gebruikt.

Onze laatste stapdag naar Le Havre ligt geheel in het binnenland. Pas in Le Havre krijgen we opnieuw de kust te zien.

187 km hebben we afgelegd op deze GR. Vermoedelijk zetten we deze tocht langs Franse Kusten verder in mei volgend jaar. We zullen dan overwegend de GR 223 volgen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese